

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/278/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111224823
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111224823.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného T. s.r.o., so sídlom W. B., IČO: XX XXX XXX proti odporčyni F. V., bytom K., L. Z. X/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu I. Z. Q., IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. D. V., advokátom so sídlom vo Q., R. XXX/XX o zaplatenie 869,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 27C/56/2012-54 zo dňa 12. júna 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. D. V., advokáta, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 141,79 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 45,37 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa voči odporcovi podaným žalobným návrhom domáhal zaplatenia istiny v sume 869,46 € s príslušenstvom. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 52 € podľa položky 1a) sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu pred začatím pojednávania vo veci písomným podaním zo dňa 31.05.2012 vzal návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho špecifikovania dôvodu svojho dispozitívneho úkonu a žiadal konanie zastaviť. Zároveň žiadal, aby súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že v danom prípade nebola daná nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania, a dochádza tak k nadbytočnému zvýšeniu trov konania. Súd konanie v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom pred pojednávaním vo veci samej v zmysle § 96 O.s.p. zastavil. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zaviniel, že konanie muselo byť zastavené podľa vyššie cit. ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., a to svojim konaním tak, že zobral svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť bez ďalšieho zdôvodnenia tohto dispozitívneho úkonu účastníka. Zastavenie konania sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, pričom v zásade platí, že zastavenie konania zaviniel ten, kto vzal návrh na začatie konania späť. Na základe vyššie uvedeného mal súd za zrejmé, že navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania, a teda je povinný uhradiť odporcovi, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Nakoľko odporcovi v predmetnom konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania v prípade, ak

ním podporovaný účastník bol v konaní úspešný, a preto mu súd náhradu trov konania priznal podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Na základe uvedeného súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v celkovej sume 141,79 eur, pričom vedľajší účastník žiadal priznať trovy v sume 165,70 eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú len z trov právneho zastúpenia. Pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny súd postupoval podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. a túto stanovil, vychádzajúc z hodnoty sporu, na sumu 869,46 eur. Súd priznal trovy konania za prevzatie a prípravu zastupovania v sume 51,45 eur + režijný paušál 7,63 eur a za podanie odporu zo dňa 26.02.2012 v sume 51,45 eur + režijný paušál 7,63 eur podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) v spojení s § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Nakoľko právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH, súd priznal podľa § 18 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. aj DPH 20% zo sumy 118,16 eur, t.j. 23,63 eur. V súlade so ustanoveniami § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov súd vrátil navrhovateľovi zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania, krátený o 6,63 eur, prostredníctvom príslušného Daňového úradu Bratislava.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,12 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a nesúhlasil so záverom, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 25C 58/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Navrhovateľ zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka dochádza k navyšovaniu trov konania a jeho nehospodárnosti, ktorú skutočnosť by mal súd reflektovať použitím § 150 O.s.p., a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Záverom poukázal na to, že rozhodnutie súdu o náhrade za úkon prevzatie a príprava právneho zastúpenia je nepreskúmateľné, pretože z neho nevyplýva, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Navyiac, jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, pričom podľa názoru navrhovateľa by mal takéto úkony vykonávať prioritne vedľajší účastník.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur. Uviedol, že v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však sám za seba. Považoval za absurdné, ak žalobca ako účastník konania, zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. V tejto súvislosti poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Mal za to, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, čo dôvodil s poukazom na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/71/2010. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní považoval za efektívnu, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že I. má právo na advokáta aj na náhradu trov konania, ako aj novelizované ust. § 137 O.s.p., podľa ktorého mu výslovne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom. V spojitosti s námietkou oprávneného, že združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, uviedol, že združenie má len jednu takúto členku, ktorá žiadnu prax nevykonáva. Nesúhlasil s názorom navrhovateľa o aplikácii § 150 O.s.p., nakoľko v danej veci na takéto postup nie sú splnené zákonné podmienky, a to, že musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a musí ísť o výnimočné okolnosti. Dodal, že opodstatnenie združenia vstupovať do konaní v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. je zákonným oprávnením, ktoré nemôže žalobca v žiadnom prípade spochybňovať, ani relativizovať. Poukázal na početnú judikatúru krajských súdov, ktoré sa s argumentáciou navrhovateľa už vysporiadali, a náhradu trov vedľajším účastníkom priznali.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 869,46 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, a dňa 29. februára 2012 doručil súdu odpor vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu zo dňa 09.11.2011, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premičania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 141,79 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia dňa 20.07.2012, režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,19 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.